

7/2008

časopis pro kluby, oddíly i stopaře

KLUBOVNÍ
H
A
S
T
E
L

HURÁ NA TÁBOR
SE SOUTĚŽNÍ KŘÍŽOVKOU
NA STRANĚ 15

2

KLUBOVNÍ STRÁNKA

Jaro jsme přivítali na našem campu na Bobří říčce a na Supáku, kde bylo trampské Vítání jara. Taky jsme se motali kolem Panorámy, kde se opět pořádal Běh kolem Doubravky. Nemarodil nikdo z nás, jen jsme byli po ruce pořadatelům.

Taky jsme byli na 854. zahájení lázeňské sezóny. Tentokrát byla trochu chudší, zase o něco dražší, ale country hudba stála za to. Ale zase aspoň tentokrát nepršelo, jak už byla o předchozích slavnostech tradice.

A ještě máme jednu špatnou zprávu: náš hajný Robátko je ve špitále a nesmíme za ním na návštěvu. Je prý mu moc zle - a asi už tu nebude, tak jsme z toho nějak vedle. Je už hodně starý, no ale je to náš Robátko! ■

292. KBS (II) Červánek, Teplice

No tak, co se u nás v Teplicích děje? Jedna dobrá zpráva je, že asi bude dána do provozu zrušená naše »Kozina« - Kozí dráha, vláček, který nás vozil na naše toulky po pískovcích okolo Tisé, Jetřichovic, Hřenska... Jízda Kozinou na Děčín za to opravdu stojí.

ZAHRAJTE SI

...ESKYMÁCKÝ MINIGOLF

Eskymácký minigolf je sice oblíbená táborová hra, ale pokud nemáte zrovna vlastní tábor, klidně si ji můžete zahrát i na nějaké prázdninové výpravě. Budete k ní potřebovat osm až deset vlaječek, které snadno vyrobíte z větviček a barevného papíru (nejlépe červeného). Na vlaječkách si dejte záležet a po hře si je schovejte. Krásně se hodí nejen na spoustu dalších her. Pokud jsou dostatečně vysoké, alespoň 20 centimetrů a navíc červené, jsou vidět i z dálky v dost složitém terénu, a tak přijdou vhod třeba na nejrůznější stopovací hry. O moc víc už toho potřebovat nebudete, ještě dva tenisáky a vlastnoručně vyrobené golfové hole (pro každý tým jednu). Může to být třeba jen obyčejná, vhodně zahnutá větev. Pokud ovšem máte víc času a hlavně chuť, není problém

dát si na holi záležet poněkud více, měla by však být vyrobena pouze z přírodních materiálů, aby vypadala jako od opravdových Eskymáků.

Úplně nejdůležitější věcí pro úspěch hry je výběr terénu. Vůbec nejlepší je menší louka, na jejímž okraji se zvedá

jehličnatý les. Takových míst není zas tak málo, na výpravě na takové místo jistě natrefíte. Do

vybraných území vykopete zhruba deset takových jamek (podle počtu vyrobených praporků), aby se do nich vlezly najednou alespoň dva tenisáky. Zn.: Polní lopatka výhodou. Jak budou jamky v terénu umístěny, si můžete zvolit úplně libovolně, doporučuji ale mezi každou jamkou nechat vzdálenost alespoň 10 – 20 metrů, přičemž nejméně polovina by jich měla být umístěna ve svahu v lese.

K jamkám zapícháte vyrobené vlaječky. Jakmile je trasa vyznačena a určeno pořadí jamek, můžete se rozdělit na dva stejně početné týmy. Pokud jste na výpravě celý oddíl a týmů tak bude víc, tenisáky je dobré od sebe nějak odlišit, abyste si je v průběhu hry nezaměnili.

Důležité je rozdělit si pořadí v týmu, v jakém se budete střídat v golfových odpalech a v průběhu hry ho poctivě dodržovat. Golfovou hůl byste neměli nahrazovat při hře jinou, měli byste používat stále tu jednu, týmovou, a vzájemně si ji půjčovat.

Závod může začít. V předem daném pořadí trefujete jamky. Ale pozor! Žádné popotahování míčku holí, kopání či snad házení! Počítají se pouze poctivé golfové údery. Ta pravá zábava začne ve svahu, zde je povoleno míček zalehnout tělem či zastavit nohou, popřípadě hlavou. Rozhodně by se do něj ale nemělo kopat. Tak by hra ztratila smysl.

Kdo trefí nejdříve poslední jamku, vyhrává. A na konec ještě jedna rada. Čím víc překážek budete v terénu překonávat, tím pro vás bude hra zajímavější. Vůbec na škodu není třeba menší potok nebo padlý kmen. ■

Hlášení byla redakcí zkrácena.

Pekáč

Dnes se peče

Iva Kapounová - Kawi

1. Mohla by ses nám stručně představit, říct na úvod pár slov o sobě?

Jmenuji se Iva Kapounová, přezdívkou Kawi. Před měsícem mi bylo sedmnáct a bydlím v Brně, i když mám moc ráda třeba Prahu a jiná města. Také jsem se nedávno stala stovkačkou BT.

2. Jak jsi se dostala k foglarovkám? Vzpomínáš si na to úplně první dílo od Jestřába, které jsi dostala do ruky? Kdy a kde to asi bylo?

Čtení foglarovek je u nás v rodině tradice. Četl je děda, který měl Klub Mladého hlasatele, taťka i bratr. Právě z bratrovy knihovničky pocházely první foglarovky, které jsem četla. Prvním dílem si nejsem jistá, nejspíš to byly komiksy Rychlých šípů, které mi děda ukazoval a předčítal, když jsem ještě neuměla pořádně číst. První dílo, které jsem skutečně četla, bylo asi Tajemství Velkého Vonta

v mých deseti letech, které jsem zaba- v i l a taťkovi na dovolené v Itálii, když jsem dočetla

krátkou knihu pohádek, kterou jsem měla s sebou. Tenkrát jsem ještě pořádně nevěděla, že to má dva předchozí díly...

3. Která z těchto knih se stala Tvoji nejoblíbenější, ke které se nejraději vracíš?

Mám je ráda asi tak všechny, třeba knížky o skautech mě přivedly do skautu... Ale asi nejvíc to byla kniha Stínadla se bouří a společně s ní celá Trilogie. Velmi mě fascinují Stínadla a nepřestávám po nich pátrat.

4. Možná každý „foglarovec“ má mezi postavkami z knih nějakého svého favorita. Někoho, koho má rád, kdo byl jeho vzorem, s kým by se chtěl setkat. Je to tak i u Tebe?

Mojí oblíbenou postavou je Šíročko. Je ze Stínadel a je ze všech postav nejtajemnější. Další mojí oblíbenou postavou by byl asi Otakar Losna, další Velký Vont. A vůbec celá Organizace je super.

5. Mohla bys nám něco povědět o vašem klubu? Odkud jste? Jak jste se s kamarády dali dohromady? Máte klubovnu? Jakou činnost vyvíjíte? Máte kroniku? Kam

chodíte na výpravy?

Svůj první klub jsem založila, když mi bylo dvanáct, ale bohužel jsem v té době nevěděla o Sdružení, takže jsme se ni-

O Stínadla se zajímám hodně. Ta tajemná čtvrt' mi nedá spát! Často se vypravuji do uliček měst, nejčastěji do již zmíněné Prahy, odtud znám několik lidí, kteří toho o Stínadlech ví opravdu hodně, i když moc neřeknou.

kde nehlásili. Jmenovali jsme se Modrý delfín a byli jsme spolužáci z jedné třídy. Chodili jsme ven do přírody, sbírali jsme kytky, vymysleli si písmo a šifry, učili jsme se různé věci, měli klubovní oblečení a jiné věci. Ale asi po roce a něco činnost postupně ustávala, až se klub v tichosti rozpadl.

V současné době vedu 355. KBS Žlutý kvítek z Brna. Já jsem v klubu nejstarší a v podstatě jsem dvěma kamarádkám navrhla, ať založíme klub. Tato myšlenka jim přišla jako dobrý nápad a tak tedy jsme klub. Opravdovou klubovnu nemáme, scházíme se buď venku, nebo u nás doma. Máme tam na stěně nástěnku s klubovními informacemi, pověšená různá zvala na akce a na jedné stěně

tabulku s lovem bobříků, kde se každý posunuje po cestě nahoru podle ulovených bobříků. Ještě by tam měla viset vlajka, ale ta je zatím ve výrobě. Činnost klubu se v poslední

No, nevím. Docela zajímavé bylo, že jsme s Modrým delfínem dělali schůzku a já povídám Drobekovi, že se sejdeme před naším domem. Předtím jsem byla u dědy a měla jsem malé zpoždění,

Drobek dorazila k mamce a tam jsme se setkaly... Asi to takhle napsané není moc zajímavé, ale my se tomu tenkrát dost smály... Jinak taky zajímavé bylo, jak jsem na poslední výpravě se Žlutým kvítkem padala po svahu skoro až ke kolejm, které byly dole. To by se ale muselo vidět.

7. Zajímáš se o Stínadla? O pátrání v uličkách? Podnikáš nějaké výpravy do starších čtvrtí města?

O Stínadla se zajímám hodně. Ta tajemná čtvrť mi nedá spát! Často se vypravuji do uliček měst, nejčastěji do již zmíněné Prahy, odtud znám několik lidí, kteří toho o Stínadlech ví opravdu hodně, i když moc neřeknou. Připouštím, že ale některá města jsou i zajímavější než Praha, ale to ať si každý najde sám. Daleko zajímavější je možná pátrání a tajemství, než pak holá skutečnost bez tajemna.

O svých pátráních si vedu zápisník, jehož část jsem bohužel nedávno ztratila v zahraničí... No, snad to nikdo nenajde.

8. Jaké máš koníčky a záliby kromě foglarovek a sdružení?

Už asi šestý rok chodím do skautu, předtím jsem chodila do pionýra. Takže to jsou vlastně podobné čin-

Která z nich je Kawi?

době točila nejvíc kolem dlouhodobky, do které se hlavně Renča, nováček v klubu, zapojila s velkým nadšením. Teď plánuji rozsáhlou pátrací hru týkající se městských ulic, snad se povede, začneme v září. Také bychom

když jsem jela domů. Cestou jsem z tramvaje viděla Drobka. Tak jsem došla domů a mamka povídá, že mě tu Drobek hledala a ona ji poslala k dě-

Čtení foglarovek je u nás v rodině tradice. Četl je děda, který měl Klub Mladého hlasatele, tatka i bratr. Právě z bratrovy knihovničky pocházely první foglarovky, které jsem četla.

chtěli udělat nějaké výpravy na sever od Brna do Moravského krasu, protože je to nádherný kraj plný jeskyní a zajímavé krajiny.

6. Máš nějakou veselou, nebo dobrodružnou historku, kterou jste s klubem prožili?

dovi, že jsem prý tam. Rozběhla jsem se pro Drobka, ale ta nikde. Tak jsem běžela k dědovi, ale tam Drobek taky nebyla, děda ji poslal k mamce, že mám prý zpoždění. Mezitím tedy

nosti jako ve Sdružení. Jinak také chodím už po jedenáct let kreslit, takže to bude asi kreslení a vůbec vyrábění různých věcí, mnohdy užitečných pro klub či oddíl.

Jinak se zajímám o historii, hlavně o české a francouzské dějiny. V poslední době se hodně věnuji druhé světové válce. Také velice ráda čtu.

9. Jak ses dozvěděla o SPJF? Co se ti na sdružení líbí a nelíbí?

O SPJF jsem se asi poprvé dozvěděla z časopisu Skaut-Junák. Myslela jsem si však, že jde o nějaké Sdružení sběratelů. Také jsem se s ním setkala na různých skautských burzách. Rovněž jsem každý rok chodila na akci Bambiriádu, kde jsem vždycky dostala nějaké Ulčovky,

které jsem s nadšením sbírala. No, a jednou v roce 2006 jsem se zase vydala na lov Ulčovek a teprve tam jsem pochopila, že to je dětská organizace, když mě Čáp tenkrát pozval na tábor (na který jsem nakonec nejela, protože jsem byla už přihlášená na kreslení)...

Na Sdružení se mi líbí kluby a práce s nimi. Vždy se mi klubovní myšlenka líbila a je dobré, že ji Sdružení propaguje. Věcí, co se nelíbí, je myslím málo. Někdy třeba přehnané sběratelství, třeba ve Sluneční zátoce. Také se mi nelíbí různé spory, které se v poslední době vyskytly, ale s tím asi nic nenaděláme, i Foglar měl spoustu odpůrců (a ještě daleko horších).

10. Co plánujete s vaším klubem

na letní prázdniny? Chystáš se v červenci a srpnu na nějaké zajímavé místo?

O prázdninách budeme asi mít málo času na společné akce. Plánujeme několik soutěží, které může plnit každá samostatně, a pak to vyhodnotíme. Také klubovní časopis, který si budeme posílat, když se často neuvidíme. A pokud čas dá, uspořádáme několik výprav do oblasti Moravského krasu, třeba s průzkumem nějaké jeskyně.

11. Co bys vzkázala čtenářům Klubovního hlasatele??

Budme svorní. Žlutá je barva naše. Nevyzraďme nic, co víme. Mlčenlivost chrání nás...

Děkuji za rozhovor. ■

text: Vojtěch Hanuš

ZE SEVERNÍ STRANY

OSTATNÍ KLUBY

Ptáte se, proč zrovna ten zvláštní název Ostatní kluby, když v této rubrice hledáte pravidelně rady právě pro vás? Klidně čtěte dál, článek je určen opět vám, nikomu jinému.

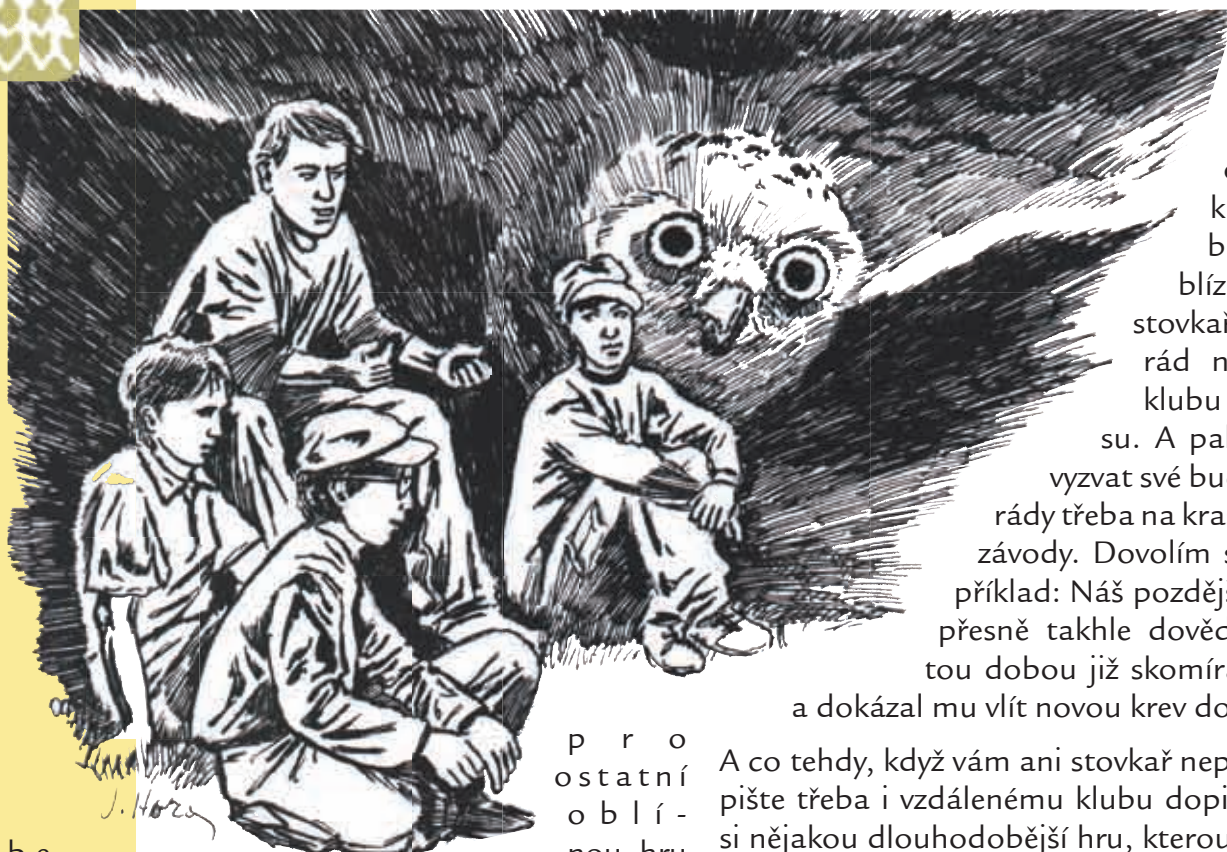
Vsadím se, že většina z vás klubařů už někdy přemýšlela nad tím, jak to funguje v nějakém jiném klubu. Jaké asi hrají hry, jak to vypadá v jejich klubovně, jestlipak mají nějaká tajemství, kterým byste rádi přišli na kloub. A možná vás taky napadlo, jaké by to bylo, kdybyste sami uspořádali například nějaké sportovní klání, při kterém byste změnili síly s nějakým jiným klubem. A právě o tom budu psát. O vzájemném meziklubovním soupeření. Nemusíte mít obavy, nebudu vás nabádat k nějakým nesmyslným rvačkám a zákeřným útokům. Vždyť i Rychlé

šípy, vzor všech klubů, se vedle své vlastní činnosti účastnily nejrozličnějších meziklubovních závodů a soutěží, v zimě na saních, v létě na kolech. Avšak ještě lepším příkladem je jejich přátelský souboj s klubem Potápníků. Jaká slavná říční bitva v gumových člunech a pramicích to byla! Rychlé šípy se přitom v tomto případě nezúčastnily nějaké oficiální vyhlášené soutěže, ale právě sami Potápníci slavný klub vyhledali, aby jeho členy vyzvali na vzájemný souboj. I přes vzdálenost, která byla mezi členy obou klubů velická, se z nich na základě této bitvy stali věrní kamarádi, a když měli Potápníci později čas, přijeli Rychlé šípy dokonce navštívit. Ale to už je jiné povídání...

Nicméně tento příběh Rychlých šípů dokládá, že vzájemné soupeření rozhodně neznamená nevraživost nebo snad nepřátelství mezi kluby.

I náš klub pořádal kdysi

b e -
s jednodu-

vidly Hon na Širokka. Také například ve Vyškově byla pořádána pravidelná fotbalová meziklubovní utkání. Vedena byla dokonce dlouhodobá tabulka zápasů.

Před pár lety se náš klub stal součástí koalice tří aktivních klubů z Brna a okolí, přičemž jsme se všichni pravidelně setkávali každý pátek v měsíci, abychom mezi sebou zabojovali v nejrůznějších disciplínách. Dokonce i na některé výpravy jsme vyráželi dohromady, účastnili jsme se společných výročních ohňů.

Vztahy mezi námi byly natolik dobré, že když jsme měli v jednom z klubovních období problémy s nedostatkem členů a navíc jsme přišli o klubovnu, našli jsme azyl u blízkého klubu z naší koalice a měli s ním společné schůzky. I přes veškeré pěkné chvíle to však byla pouze z nouze ctnost, později se náš klub vzchopil, našli jsme novou klubovnu a členové se rozrostli natolik, že se z našeho klubu stal oddíl.

Tuším však, že někteří z vás mohou namítnout: „Jak soupeřit s ostatními, jak pořádat slavné turnaje, jak se třeba jen setkat na společné výpravě, když o žádném podobném klubu v našem okolí nic nevíme? Co když jsme prostě široko daleko sami?“ To samozřejmě není jednoduchá situace, pár nápadů bych pro vás přece jen měl. Za prvé, pokud jste tak ještě neučinili, napište svému stovkaři,

p r o
o s t a t n í
o b l í -
n o u h r u

chými pra-

jestli neví o nějakém klubu působícím někde blízko vás. Váš stovkař vám jistě rád napíše název klubu i jeho adresu. A pak už můžete vyzvat své budoucí kamarády třeba na krasobruslařské závody. Dovolím si opět malý příklad: Náš pozdější vedoucí se přesně takhle dověděl o našem tou dobou již skomírajícím klubu a dokázal mu vlít novou krev do žil.

A co tehdy, když vám ani stovkař nepomůže? Napište třeba i vzdálenému klubu dopis. Vymyslete si nějakou dlouhodobější hru, kterou lze hrát tzv. „přes dopisy“. Takto uzpůsobit si můžete třeba známé hry lodě, matematico nebo nejlépe vymyslet nějakou vlastní složitější hru, třeba i s hracím plánem, který budou vlastnit oba kluby. Navíc si společně s dopisy můžete vyměňovat třeba klubovní nálepky, požádat o radu apod.

A co říci na závěr? Procházejte zápasy vždy s čistým štítem, aby vás ostatní mohli považovat za hodné soupeření. Každý správný klubař je věrný svému klubu a je na něj patřičně hrdý. Je obvyklé, že toto vědomí sounáležitosti často vede ke vtípkování a popichování na účet ostatních klubů. To k meziklubovním kláním také patří, ovšem jen za té podmínky, že to vašeho kamaráda neuráží. Pro to radši spolkněte vtípek o něčem, co je druhému klubu cenné, na čem si zakládá. Takovou věcí může být klubovní pokřik, maskot nebo i těžce vybojovaná klubovna. Dejte tedy pozor, aby vaše hrdost nepřešla v namyšlenost a aby vaše žerty nepokazily právě se rozvíjející přátelství. ■

DÁLKY VOLAJÍ

POUTNÍKŮV PRŮVODCE PO TÁBOŘIŠTÍCH

S Markem Skýpalou - Winogou tentokrát necháme odpočinout nohám, sedneme do člunu a poplujeme shlédnout zříceninu kláštera Koruna.

Zřícenina kláštera – krásné místo k přenocování.

Jsou poutníci, kteří po naší zemi cestují pěšky, drtíce svými kroky kamínky, víříce prach či brodíce se bahnem. Pro tyto poutníky jsme hledali místo k ulehnutí na minulých stránkách naší rubriky Dálky volají. Jsou však poutníci, jejichž poutnickou holí je pádlo, poutníci řek, říček a potoků – vodáci.

Vodácká tábořiště jsou mnohde místa odpudivá, plná hluku, alkoholu a odpadků. Náš poutník by nad nimi mávl rukou a lehl by si raději jen do stínu rozložitě lípy. Bzuket včelíček mu zní lépe než opilecké odrhovačky. Znáám však místo, kde by i náš poutník usedl, položil svou hůl a rozjímal nad krásou přírody a spletností lidských dějin.

Nad Moravskou Sázavou se vypínají zříceniny kdysi mocného středověkého kláštera. Do dnešních dnů se dochovaly zdi klášterního kostela a dřevěná zvonice. Chceš-li se tam vypravit, nebude tvá cesta nijak složitá a hledání bude brzy korunováno úspěchem.

Železniční stanice Krasíkov leží na hlavní trati, v místech, kde se země česká zvedá, aby na druhé straně hor klesla do moravských úvalů. Přímo v obci je pak návrší, na kterém hledej ruiny kláštera Koruna.

Je to místo s pohnutou historií. Augustiniánský klášter - původně zvaný Corona sanctae Mariae - byl založen v roce 1267. Za husitských válek byl vypálen a zanikl za luteránské reformace v polovině 16. století.

Den pomalu hasne a nad lesy na západě vyrostla opona červené záře. Náš poutník si sedne blíže ke zdi, která je dosud vyhřátá sluníčkem. Přivře oči a do písne nebeských ptáček začínají promlouvat i hluboké tóny dějin. Před poutníkem se odvíjí děj, on vidí, jak je návrší vyklučeno a jak na něm začínají stavět klášter. Je to on, kdo vidí, jak se nad chudou vsí vypíná mocný a veliký klášter. Je to však také on, kdo vidí příběh zrad, plný krve a plamenů. Pojď, chci ti jej vyprávět.

Ta bouře, která se zvedla po upálení Husově nemá v českých zemích obdoby. Armagedon přichází. Tak se to alespoň zdálo krasíkovským augustiniánům. Dokud hořely kláštery v jižních Čechách, vzrušeně hovořili, ale pak přišla na řadu i Čáslav, Hradec a dokonce i blízký Lanškroun. Zprávy o každém dalším červeném kohoutovi přijímali nyní mniši tiše a v očích se jim zračil strach. Převor sám obešel celý klášter a nechal zpevnit nejen bránu, ale dal opravit i praskliny ve staletých zdech. H u s i t é jsou prý lišky podšité a i krasíkovští narovnali hřbety a zpupně se dívají na klášterní střechy.

Když pak uslyšeli od východu hrčení těžkých povozů a nápěvy vzdálených písní, utěsnili mniši kdejakou štěrbinu, zahnali dobytek a pevně zabouchli bránu. Klášter nyní již vůbec nepřipomínal místo duchovního prozření, byla to pevnost, a co hůře – obležená pevnost.

Není v tom pytli něco k jídlu?

Husité se rozložili na stráních okolo a vůbec nespěchali s dobýváním. Jejich spízní vozy křižovaly okolím a vozily proviant i píci. Zato v klášteře začaly nuzné časy. Mniši nebyli zvyklí hladovět a když porazili a snědli i toho posledního čuníka, začínalo jim být ouvej.

Když se již zdálo, že je pád kláštera nevyhnutelný, rozhodl se převor, že vyšlou posla na Moravu, aby žádal v Mohelnici katolickou šlechtu o pomoc.

Mnich Hyppolit se ze svého úkolu nijak neradoval. Přesto, že měl klášterní nudy a hladovění právě tak po krk, vyhlídka na dlouhou a nebezpečnou cestu jej netěšila. Dovedl si představit, jak pozorné mají husité hlídky a kolik nesnází bude muset na dlouhé cestě přestát. V jeho hlavě se proto urodila myšlenka tak temná, že z toho až mrazilo.

Když mu za kuropění otevřel převor zadní branku, ani jej nenapadlo, aby zamířil na Moravu. Jen co se trochu vzdálil, zamířil ranní mlhou přímo do husitského tábora.

Toho večera zahořel klášter vysokým plamenem a jek mnichů zahnaných do hořícího kostela byl prý slyšet až na Hoštejně. Husité zapíjeli vítězství dlouho do noci a jejich ramen se držel i člověk, jehož otrhané zbytky kutny nutily přiznat, že býval ještě nedávno mnichem.

Poutník se neklidně ošil, příběh se mu nelíbil. Pak se ale otočil na druhý bok a nechal si zdát o střibřitých vlnkách Moravské Sázavy, o zkroucených pletencích kořenů mocných stromů, o vrabčím štěbetání a klidném letu dravce.

Zříceniny starého kláštera jsou místem k noclehu na jednu noc. Ráno pak poutník snesl loďku k bystřině a zanořil pádlo do vody. Vydej se po proudu i ty, nechej se vlnami unášet a sni dál. Moravská Sázava je vlídná, jarní píseň. ■

Kilometráž Moravské Sázavy

31,6	[[s Žichlínek 2 km vl 500 m vl Ú vp Lu-
	kovský p ■ → za SV (336 m n. m.)
30,6	↑ ■ v 1,3 × N vp + 200 m [[p
27,2	[[s Krasíkov vl ○ vl ★ 400 m vl
26,5	[[sž + 200 m ■ v 0,6
26,2	■ ↑ v 1,6 N vp + 700 m [[s
25,0	[[ž Tatenice vl ☆ vl ■ →
24,4	■ v 0,4 ≈ + 500 m ■ v 0,5 ≈
23,6	[[sž + 400 m [[sž
23,3	[[ž
19,1	[[ž + 1 km [[ž
17,4	Ú vl Březná
17,0	[[s Hoštejn vl ○ ⊕ vl ★ 400 m vp ■ → za
	MV
16,5	[[p + 300 m [[s
15,3	[[ž + 1,5 km [[p
12,9	[[ž + 400 m [[s Hněvkov vl
11,6	[[s + 1,6 km [[ž
8,9	[[ž + 200 m [[s Lupěné vp ○ vp ★ 100
	m vl
8,2	Ú vl Nemilka + 100 m ↑ ■ v 2,0 × N
	vl
6,0	loděnice vl + 200 m [[s
5,5	[[sž + 500 m [[s Zábřeh vl ○ ⊕ ubyt. vl
	★ 300 m vp → ■
4,6	[[s + 300 m ■ !! nový jez ×
4,1	[[s + 400 m [[s nový
1,7	[[ž Rájec vp
0,8	↑ ■ ↑ v 1,4 N vp
0,0	Ú do Moravy na ř. km 292,4 → ■ (261 m

Vysvětlivky:	→ ■	obvyklý konec
■ jezbezpropus-		plavby
ti, stupeň	×	nesjízdné, ne-
↑ ■ jez, přenášení		průjezdné
vlevo	○	možnost ná-
■ ↑ jez, přenášení		kupu
vpravo	☆	železniční za-
[[s silniční most		stávka
[[ž železniční	★	železniční
most		stanice
[[p lávka pro pěší	⊕	zdravotní za-
≈ sjízdné		řízení
■ → obvyklý začá-	!!	pozor nebez-
tek plavby		pečí

Zadíval ses do plamenů svého táborového ohně.

Další den na tvých neustálých cestách za mistry umění Bossoniánů se nachýlil ke konci. Pomalu se blížíš k Rudým skalám na západě země, kde, jak víš, někde po-

bývá v malém hornickém městečku slavný bard Marigold, znamenitý vypravěč, loutnista a máš-li věřit příběhům o něm, ještě větší sukničkář.

Přemýšlíš také o tom, že tě nedávno varoval starý tulák, hledač drahých kamenů, že v Rudých skalách žijí ohniví draci. Na svých cestách ses již s draky setkal, ale jenom s menšími a zvířecími druhy draků, či spíše ještěřů. Není proto divu, že chvílemi upíráš zraky k temné obloze či do okolních stínů. Rudé skály jsou již totiž na dohled. Jsi unaven a brzy jdeš spát.

Ráno tě vzbudí vyděšené ržání tvého koně a nad hlavou ti ve velké výšce přeletí veliký stín.

Na pláni před tebou, v sousedství Rudých skal

PŘÍBĚH DRAKA A ZAJATCE GOBLINÍCH JAM

hodlám ti ublížit.“ Bezpochyby to k tobě mluví drak. „Nepřišel jsem tě zabít, potřebuji jen tvou pomoc k záchraně jednoho z vašeho druhu. Přítel draků, bard Marigold byl včera nedaleko přepaden a odvečen gobliny.

Chtěl jsem ho zachránit, ale nemohu za ním do jejich úzkých, smrdutých děr. Avšak ty bys ho zachránit mohl. Pomůžeš mu, človíčku?“ Slyšíš se jak tiše a bojácně říkáš: „Ano, rád bardovi pomohu, jsem ostatně na cestě právě za ním.“ „Musíme si tedy pospíšet“, říká drak, „goblini mají rádi lidské maso.“

„Vylez si na má záda a drž se dobře, poletím s tebou ke gobliním jámám.“ Nikoli beze strachu vylezeš drakovi na mohutný hřbet. „A jak ti mám říkat, draku?“ tážeš se jej.

„Oslovuj mě Sulphur.“ Již brzy zažíváš nádherné pocity při letu na dračím hřbetu. O chvíli později již přistáváte mezi stržemi a jámami. „Já zde počkám na váš návrat“, praví Sulphur.

Opatrně se vkradeš do gobliního území. Obě gobliní strážce umlčí tiše tvá rychlá dýka.

O pár chviliek později již nacházíš člověka v bardském hábitu a přerežeš jeho pevná pouta.

Povšimněte si obzvlášť dobře bardovy loutny.

„Následujte mne Marigolde,“ říkáš tiše. Potichu se vykradete z děr goblinů. Náhle však za vámi zazní vztekly řev. To právě goblini objevili své mrtvé strážce. Dáváte se na útěk směrem k místu, kde čeká drak. Gobliní tlupa je vám však v patách. Kolem vás sviští oštěpy a šípy.

Náhle se z oblohy ozve hluboký a mocný dračí řev. Sulphur přeletí nad vámi a na gobliní pronásledovatele se snese proud ohně. Poté, co nejrychlejší pronásledovatelé vzplanou, ostatní goblini zděšeně prchají zpátky do svých jam.

Sulphur se vrací k vám a za chvíli už oba sedíte na jeho zádech. „Děkuji, Sulphure, za záchranu a vám také,“ říká nadšeně Marigold. „Jsem bossoniánský hraničář a chtěl bych k vám, barde, do učení“, odpovídáš bardovi. „Ale jistě, drahý příteli, a jako první věc zveršujeme moji záchranu z gobliních děr.“

„Nevím, jestli to zvládnu“, proneseš nejistě. „Právě proto jsi vstoupil do učení ke mně, slavnému pěvci“, odpoví Marigold. A pak už se oba kocháte dračím letem. ■

1. NA TŘI TÉMATA, KTERÁ TI BUDOU ZADÁNA, ZPRACUJ TŘI PŘÍBĚHY, KTERÉ ZAŠLEŠ STOVKAŘI.

(NEJLEPŠÍ POSTUPNĚ UVEŘEJNÍME V KLUBOVNÍM HLASATELI – SAMOZŘEJMĚ TOLIKO S TVÝM SOUHLASEM.)

2. POVYPRÁVĚJ O NEJLEPŠÍ KNIZE, KTEROU JSI KDY ČETL, A TOTO VYPRAVĚNÍ POŠLI STOVKAŘI.

3. PŘIPRAV SI POVÍDKU, NAPŘ. Z KLUBOVNÍHO NEBO STOPAŘSKÉHO (ČI PODOBNÉHO), PROSTŘEDÍ PRO POTŘEBY KLUBOVNÍHO HLASATELE.

4. PŘIPRAV SI NA NĚKTERÝ SRAZ STOPAŘŮ ČI SPJF (OPĚT PO PŘEDCHOZÍ DOMLUVĚ SE STOVKAŘEM) MIMICKOU KRÁTKOU SCÉNKU NEBO KRÁTKOU DIVADELNÍ KLASICKOU SCÉNKU, A TO BUĎ SÁM NEBO S KAMARÁDY.

5. VYMYSLI SVOJI POSTAVU BARDA (JMÉNO, PŮVOD A CELÝ JEHO ŽIVOTNÍ PŘÍBĚH).

VYPRAVĚČE

SMS ANKETA

Milí klubaři,

máme tu prázdninový Hlasatel a s ním i odpovědi na první SMS anketu s cenou. O své loupací zkušenosti se s námi podělili Zandt, Rolf a dokonce i já:

Zandt: „Banán začínám jíst vždy od stopky, protože to nejlepší si nechávám nakonec.“

Renča: „Banán loupou od stopky, i když ho tak loupou opice.“

Rolf: „Banán loupou od stopky, od špičky ho loupou opice.“

A šťastným vylosovaným výhercem se stává **Zandt!** Gratulujeme a posíláme slíbené banány.

Tak co tomu říkáte? Nemáte chuť si taky zahrát o naše vypečené ceny? Ano? Tak tady je nová otázka:

„Kolikrát si myslíte, že bude celkem pršet na táboře Tauris věnovaném letošní dlouhodobé hře?“

Správně tipujícímu čtenáři zašleme poukázku na pěkné počasí a deštník k tomu. Takže neváhejte a pište na 776754445 (Renča), zdarma z www.vodafone.cz.

Mějte se, užijte si slunečné a pohodové léto.

Renča ■

ZKOUŠKA

Okno

do světa:

Gruzie

Země zlatého rouna

text: Ondřej Herzán - Ondera

Kdysi dávno prý chtěl Bůh rozdělit zemi jednotlivým národům. I vyzval je, aby se brzy ráno postavily před jeho božský trůn. Všechny národy přišly včas, Francouzi s pětiminutovým zpožděním:

jen Gruzíni se jaksi zapomněli u pohárů dobrého vína ve víru družné sousedské zábavy – a zkroušeně dorazili až odpoledne. Když je Bůh uviděl, přišlo mu

líto těch dobrosrdečných lidí a tak pravil naoko káravě: „Kdo pozdě chodí, sám sobě škodí. Všechna země už je rozdaná. Ale víte co? Nechal jsem si pro sebe kousek ráje mezi nebem a mořem...a že jste to vy, tak vám jej daruji!“

Tolik zkazka. A skutečnost? Šťavnatá zelená země sevřená z obou stran kavkazskými horami. Na severu se tyčí majestátní ledovcová zubatina vrcholů Velkého Kavkazu – téměř pětitisícové vrcholy Tetnuld, Ušba a Šchara připomínají zamrzlý hřbet krokodýla. Zeměpis-

ci tam umisťují hranici mezi všední Evropou a exotickou Asií. Z jihu uzavírají kotlinu nižší, zalesněné stráně Malého Kavkazu. A to údolí? Neváhal bych nazvat jej údolím rajským: vždyť

právě zde se nalézala bájná Kolchida (dnešní nížina Colcheti – podobnost nikoli náhodná!), kam plul Iáson se svými argonauty uloupit zlaté rouno. Pověst nelže – zdejší říčky a po-

toky byly skutečně zlatonosné, místní v nich namáčeli ovčí kožešiny, v nichž se zachytával zlatý prášek. Dnes tu rostou pomeranče, mandarinky, olivovníky. Čím blíže k Černému moři, tím vlhčí, úrodnější podnebí. Rozlehlé čajové plantáže, gruzínský čaj jistě znáš. Banány a snad i eukalypty u pobřeží. Projížděl jsem tudy vlakem: v městečku Samtredia se do vagonu nahrnuly bábušky s místními specialitami. Zachutnalo mi výtečné chačapuri, placka z kynutého těsta a ovčího sýra, jedinečná. Při cestě maršrútkou jsem byl pro změnu obdaro-

Severní Gruzie.

ván několika druhy ovoce, které patřilo mým spolucestujícím. Hlady jsem tu se-
beméně nestrádal.

Nelehké doby si prožila – a stále prožívá – Sa-
kartvelos Republikis, jak zní oficiální název
této země. Jen za posledních sto let se zmítala
v celé řadě nepokojů: v gruzínském městě Gori
se narodil Josif Džugašvili, nechvalně proslulý

přezdívkou
Stalin, který
dal vyraž-
dit statisíce
svých spo-
luobčanů.
Po rozpa-
du Sovět-
ského sva-
zu sužovala
zemi deset
let občan-
ská válka.
Země byla
zdecimova-
ná, města
chátrající,
silnice roz-

bité, všude bujela korupce a mafie. Pak to
všechno změnil energický mládenec Michail
Saakašvili. Během pár let dokázal z Gruzie
vybudovat moderní, prozápadně smýšlející
zemi. Tvrdě prosazované reformy se však ne-
líbily některým opozičním, kteří se začali
bouřit. Za zády mají vpravdě mocného brat-
říčka – Rusko. Opravdu složitá je situace v ze-

mi pod Kavkazem, bůhví, kdo má a kdo nemá
ono příslovečné máslo na hlavě...

Ale dosti trudných řečí! Zkus si místo nich
opakovat slovní hříčku „dobří bodří lidé“. Protože to je výraz, který přesně vystihuje gru-
zínskou povahu. Gruzie je země hrdých staro-
usedlíků, kteří se – na rozdíl od sousedních Ar-
ménů – jen neradi stěhují. V žilách jim koluje

rozpálená jižní krev,
ke které patří víno,
zpěv a ženy: v má-
lokteré zemi jsem
viděl tolik krásných
děvčat jako tady.
Daří se zde umě-
ní, poezii. Gruzíni
vzhlížejí ke svým
vzorům – na hoře
Kazbek kvílel upou-
taný Prométheus,
proslulý je i hrdina
středověkého epo-
su Junák v tygří kůži.
Gruzínské kláštery
a kostely patří mezi
opravdové klenoty

Hlavní město Tbilisi s typickým kostelem.

architektury. Když budeš mít štěstí, zaslech-
neš mnohohlasý, dávnověký chorál, linoucí se
z oken a šplhající po horských úbočích. Mož-
ná však stačí pohodlně se usadit doma v křes-
le – a uslyšíš jej taky. Pak už ti zbude jen pár
drobností: koupit mapu, dobré boty, sehnat
kamarády a vydat se na dalekou cestu, koru-
novanou neopakovatelnými zážitky... ■

Oficiální název	Gruzínská republika
Rozloha	69 700 km ²
Počet obyvatel	4 630 841
Hustota zalidnění	64 obyv. / km ²
Forma vlády	prezidentská republika
Hlavní město	Tbilisi
Úřední jazyky	gruzínština, abchazština
Měna	gruzínské lari
Etnické složení	Gruzínci (83,8 %), Azerové (6,5 %), Arméni (5,7 %), Ose- tinci (0,9 %), Rusové (1,5 %)
Nejvyšší bod	Šchara (5 201 m n. m.)
Internetová doména	.ge

VÝVĚSKA AKCÍ

Akce MÍČ
10. - 12. října 2008

nedaleko Vyškova

pořádá Jauvajz pod záštitou jihomoravské
pobočky SPJF Perpetuum

Program akce je přísně utajován, z náznaků lze vytušit, že půjde o soubor her, kde bude hrát patrně nějakou roli míč. Jakou přesně, však jasné není, zvláště proto, že hlavní organizátor celé akce nemá rád míčové hry.

Bližší informace: Jauvajz mob.:
723 509 553 (napište si na
toto číslo o zvadlo!)

**19.-21.9. 2008 XVII. výročí
Orionu a IV. výročí Eridanu**

Ani letos nebudete připraveni o kultovní akci s již tradičně vysokou úrovní. Můžeme jen hádat, co pro nás Adamováci zase připraví. Přijďte si popovídat se starými kamarády a zazpívat společně u ohně.

Více informací: Vladimír Schmid - Stopař
mail: Vlada.Sc@seznam.cz

**páteční akce
Perpetua**

PRASE
BEZ
PRASETE

5.9. Maroko

Hned po prázdninách nám Ježek v klubovně SPJF promítne fotky ze svojí jarní cesty do Maroka a jistě přidá i zajímavé povídaní.

**12.9. Sjíždění Moravy, Dyje, nebo jiné
pěk- né řeky na Moravě**

Krásu moravských řek s
vámi pojede poznat Stopař
(mob.: 774 221 536)

**26.9. Lezení v Mo-
ravském krasu**

Přijďte si za-
lézt na ská-
ly s krás-
ným okolím
a Čápem
(mob.: 777
806 825)

**1,5. ROČNÍK ZÁVODU V MHD
ŠALINĚNÍ
17.10. 2008**

ZÁVOD USKUTEČNĚNÝ LETOS V ZIMĚ
V BRNĚ PRO ŠIROKOU VEŘEJNOU MĚL
TAKOVÝ ÚSPĚCH, ŽE JIŽ NA PODZIM PŘI-
CHÁZÍ JIHOMORAVSKÁ POBOČKA SPJF
S JEHO OPAKOVÁNÍM. PROTO SI V TENTO
DEN NECHTE URČITĚ VOLNÉ ODPOLEDNE,
BLIŽŠÍ INFORMACE NALEZNETE V PŘÍŠTÍM
HLASATELI.

SOUTĚŽNÍ KŘÍŽOVKA

prázdninová

	název čokol. tyčinky	staročeské zájmeno	1. DÍL TAJENKY	odplata	útok	vezmi s sebou na záda		optická mohutnost (jedn.)	SPZ Ostravy	okraj	symetrála	opak slova hodně	spojka	mag-netická indukce (jedn.)		zbytečně rozhazovat	miliampér
vodní ještěř							minerál. hornina chem. zn. platiny									iniciály amer. obchodníka Morrisa	
moderní tanec amer. původu								obrábí spojka					integr. dopravní systém (zkrat.)	ženské jméno 2. DÍL TAJENKY			
obrazotvorný člověk									malý (zdrobn.)								
chem. zn. jódu		dub (angl.) egypt. bůh pýdy				Proč se o prázdninách vracet na stará známá místa? Vylušti závěr černošského přísloví, pošli jej do redakce a možná právě ty vyhraješ dobrodružnou knihu! „Nevracej se ke starým napajedlům... (viz tajenka)“					německé město						příslušník Semitů
povrchový důl				pobídka	rychlost střelby							kus chleba					
rosol													útok před narozením				
	výrobce kuchyň. linek											SPZ Plzeň-Jih chem. zn. draslíku			tahle zimní čepice		
fyzikální veličina												příslušník indiánského kmene				MPZ Německa sicijská sopka	
Ekologický institut Veronika (zkrat.)				MPZ Španělska chem. zn. Unocbia								lesní stavba	pouzdro členové Elánu				turecký jogurt
americký hlodavec						výbuch	nešikanuj primáty	tuna (zn.) 	pokutový kop posuvné pražce								
elektrický odpor (zn.)		VŠ titul kleštěnec							olejovité org. látky pestrý pták								
nesníží počet								tropický vítr Potterův kamarád							znak (angl.)		
citoslovce bolesti			název písmene L	belgická hudební skupina	usouzená veslo (angl.)										domácí násilí (zkrat.)	vitamín babylón. bůh vod	
	nedovedl někoho mrhat													opak noci plošná míra			
nejvyšší hora Španělska									římských 500 velmi hezčí		kšandy	Zolův román cukerný sirup					
povzdech			město v Kambodži číslovka					tkanina z kozy řemen							chemická přípona	jenom (angl.)	
poloměr (zn.)		sekunda (zn.) rumunské město		značka výtahů	člen skupiny U2	otrané Eulerovo číslo							mravní základ	označení mouky trumf v kartách			španělské příslovce
3. DÍL TAJENKY																	
patřící Irovi						Internac. Mouse Strain Resource					hunský král						
ukazovací zájmeno			anglická předložka			odměny římských 50					justiční zařízení MPZ Portugalska						
	dochuenní soli									léčka					Pomůcka: Arad, DHT, Evis, IMSR, Irma, Kolaminy, Oar, Odert, Onestep, Osiris, Trep		

ZŘÍČENINA 1

